

O plosca, un caval si-un sat

GeluOttawa

Să mă trezesc cutreierând albastrul
Unor ținuturi de stele-încrucișate,
Și încă ud să-încalec curcubeul
În zarva zbenguialei de comete.

Când mă îndrept spre centrul galaxiei
Mă văd cerșind la poarta unui templu.
Acolo-i în genunchi lumina zilei,
Suprem stăpân acolo-i zeul negru.

Să mă ridic la cerul fără moarte
Sa înlătur putregaiul din trăiri,
De un caval si-o plosca sa am parte,
Pe-o doină să-mpart o țiucă la străini.

Și tot mai sus mă urc, așa să pot veni,
Să fiu acasă, acasă voi să fiți,
În prispa verii, acolo vom sădi
Grăuntele iubirilor celor iubiți.

Și mă ridic pe-o coadă de cometă.
Din tot albastrul ce-mi este destinat,
Îmi voi alege o stelara treaptă,
Pe care să cobor în părintescul sat.

Gelu Radulescu, Ottawa.